

Εργασία Παράλληλα Και Διανεμημένα Συστήματα 7ο Εξάμηνο

Μπεκιάρης Θεοφάνης
ΑΕΜ:8200

Παραλληλοποίηση με **OpenMP**

Συνάρτηση **Test_Octree**:

Οι αλλαγές που έχουν γίνει στην συνάρτηση είναι να εισάγουμε στην global μεταβλητή numthreads τον αριθμός των threads μέσω των ορισμάτων της main, και η κλίση της omp_set_num_threads για τον καθορισμό του πλήθους των νημάτων κατά την εκτέλεση του προγράμματος.

Συναρτήσεις **Hash_code**, **Morton_encoding** και **Data_rearrangement**:

Στις συναρτήσεις αυτές οι παραλληλοποίηση έχει γίνει με την ίδια λογική. Οι συναρτήσεις περιέχουν for loops μεγέθους N (αριθμός σωματιδίων) χωρίς να χρειάζεται κάποιος συγχρονισμός καθώς τα δεδομένα εγγράφονται σε κάθε επανάληψη σε διαφορετικές θέσεις μνήμης. Επομένως το μόνο που χρειάζεται είναι η εισαγωγή των δηλώσεων #pragma omp parallel for πριν από την εκτέλεση αυτών των for. Να τονιστεί ότι σε σημεία με loop λίγων επαναλήψεων η παραλληλοποίηση δημιουργεί καθυστέρηση στο πρόγραμμα, επειδή ο κώδικας μιας παράλληλης περιοχής αντιγράφεται τόσες φορές όσα τα νήματα και δίνεται σε αυτά για να τον εκτελέσουν χρησιμοποιώντας πόρους του συστήματος. Άρα η σειριακή εκτέλεση μικρών loop σε αυτή την περίπτωση καθίσταται πιο γρήγορη. Επομένως μικρά loops και σημεία του κώδικα με λίγες εντολές δεν έχουν παραλληλοποιηθεί.

Συνάρτηση **Radix_sort**:

Τα κομμάτια του κώδικα της συνάρτησης radix_sort που έχουν επιλεγεί για παραλληλοποίηση είναι η πρώτη for των N επαναλήψεων και το κομμάτι της αναδρομικής κλίσης της truncated_radix_sort. Η for των 8 επαναλήψεων είναι υπερβολικά μικρή για παραλληλοποίηση. Η δεύτερη for των N επαναλήψεων σε κάθε επανάληψη κάνει προσπέλαση σε ένα από τα 8 στοιχεία του πίνακα BinCursor[] και αφού κάνει τις αντίστοιχες μεταρτοπές στους πίνακες permutation_vector[] και sorted_morton_codes[] τότε αυξάνεται κατά 1. Αυτή η αύξηση σε περίπτωση παραλληλοποίησης θα πρέπει να γίνεται αντιληπτή αμέσως από τα νήματα που τρέχουν παράλληλα στο κομμάτι της for επειδή καθορίζει και τα αντίστοιχα αποτελέσματα. Με λίγα λόγια, αυτό σημαίνει

οτι όλα τα νήματα θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στην ίδια θέση μνήμης(για την ακρίβεια σε 8 όσα και τα στοιχεία του πίνακα αλλά συγκριτικά με τον μεγάλο αριθμό των N σωματιδίων δεν υφίσταται διαφορά) στην οποία θα γράφουν και θα διαβάζουν σε κάθε επανάληψη, κάτι που απαιτεί την εισαγωγή κρίσιμης περιοχής (#pragma omp critical) και που στην ουσία ποτέ δεν θα αφήνει τα νήματα να τρέξουν παράλληλα αφού σε κάθε επανάληψη θα πρέπει να γράφουν ένα ένα στην ίδια μεταβλητή. Συμπερασματικά, η παραλληλοποίηση με κρίσιμη περιοχή θα αυξήσει απαγορευτικά τον χρόνο εκτέλεσης και αρα αποφεύγεται.

Η λογική με την οποία παραλληλοποιούμε την πρώτη for είναι η εξής:

Απο έναν σύνολο με N στοιχεία πρέπει να μετρήσουμε πόσα παίρνουν τιμή 0, πόσα την τιμή 1, και ούτω καθεξής μέχρι και την τιμή 7. Για την μέτρηση χρησιμοποιείται ο πίνακας BinSizes[] στον οποίο αποθηκεύεται το αντίστοιχο πλήθος των σωματιδίων για την κάθε περίπτωση. Μπορούμε να παραλληλοποιήσουμε το συγκεκριμένο κομμάτι ορίζοντας νήματα τα οποία θα κάνουν καταμέτρηση παράλληλα σε κομμάτια του συνόλου των N στοιχείων. Το κάθε νήμα θα έχει τον δικό του πίνακα για την καταμέτρηση αντίστοιχο του BinSizes[] για να αποφευχθούν οι συγκρούσεις λόγω της εισαγωγής κρίσιμων περιοχών. Στο τέλος κάθε μέτρησης τα αποτελέσματα από όλους του πίνακες θα αποθηκεύονται τελικά στον πίνακα BinSizes[] μέσα σε μία κρίσιμη περιοχή της οποίας ο αριθμός εμφάνισης τελικά εξαρτάται από το πλήθος των νημάτων και όχι το πλήθος N. Περαιτέρω σχόλια για την ακριβή υλοποίηση φαίνονται στον κώδικα. Να σημειωθεί ότι η συγκεκριμένη υλοποίηση πραγματοποιείται μόνο για μεγάλο-κατάλληλο αριθμό στοιχείων ώστε να έχουμε βελτίωση στην υλοποίηση, να ανοίγουν νέα threads μόνο αν χρειάζεται, δηλαδή υπάρχει πολύ δουλειά για αυτό που τρέχει, ώστε να μην εμφανίζονται ανεπιθύμητες-μεγάλες καθυστερήσεις, ενώ για μικρά N η εκτέλεση γίνεται σειριακά. Επιπλέον το συγκεκριμένο κομμάτι μας ενδιαφέρει κυρίως για την πρώτη φορά που θα καλέσουμε την radix αφού ο αριθμός των σωματιδίων θα είναι μεγάλος. Μετά την αναδρομή θα ανοίξουν νήματα τα οποία θα τρέχουν παράλληλα για μεγάλες δουλειές και η δημιουργία νέων νημάτων μέσα στα ίδια τα νήματα για καταμέτρηση μάλλον θα επιβαρύνει το σύστημα, εκτός και αν οι αριθμοί δεν είναι ομοιόμορφα κατανομημένοι και για παράδειγμα μετά την πρώτη αναδρομή βρεθούμε τα τρέχουμε μόνο 2 νήματα για επίσης μεγάλο αριθμό σωματιδίων N.

Το κομμάτι της αναδρομής το παραλληλοποιούμε με το εξής σκεπτικό:

Ορίζουμε μια global μεταβλητή count την οποία χρησιμοποιούμε για να γνωρίζουμε πόσα νήματα είναι ανοιχτά κάθε στιγμή. Το πρόγραμμα συγκρίνει την μεταβλητή numthreads με την μεταβλητή count και αν υπάρχουν ελεύθερα νήματα τα οποία μπορούν να ανοίξουν τότε για όσα γίνεται κάνει την αναδρομή παράλληλα ενώ για τις υπόλοιπες αναδρομές τις κάνει σειριακά μέχρι πάλι να ελευθερωθούν νέα νήματα και τότε ξανά κάνει παράλληλες αναδρομές. Να

σημειωθεί ότι ο αριθμός των στοιχείων N αποτελεί όπως και πρίν συνθήκη για την δημιουργία παράλληλων περιοχών. Δεν θα πρέπει να ανοίγουν νέα νήματα απλά επειδή υπάρχουν διαθέσιμα για να ανοίξουν, διότι όταν εκτελείται ένα νήμα αν το N είναι μικρό τότε θα ανοίξουν νέα νήματα για μικρές περιοχές (κάτι το οποίο από μόνο του προσθέτει καθυστέρηση) ενώ σε κάποιο άλλο σημείο του προγράμματος που τρέχει παράλληλα μπορεί να υπάρχουν μεγάλες περιοχές που να μην μπορούν να ανοίξουν παράλληλα λόγω έλειψης νημάτων.

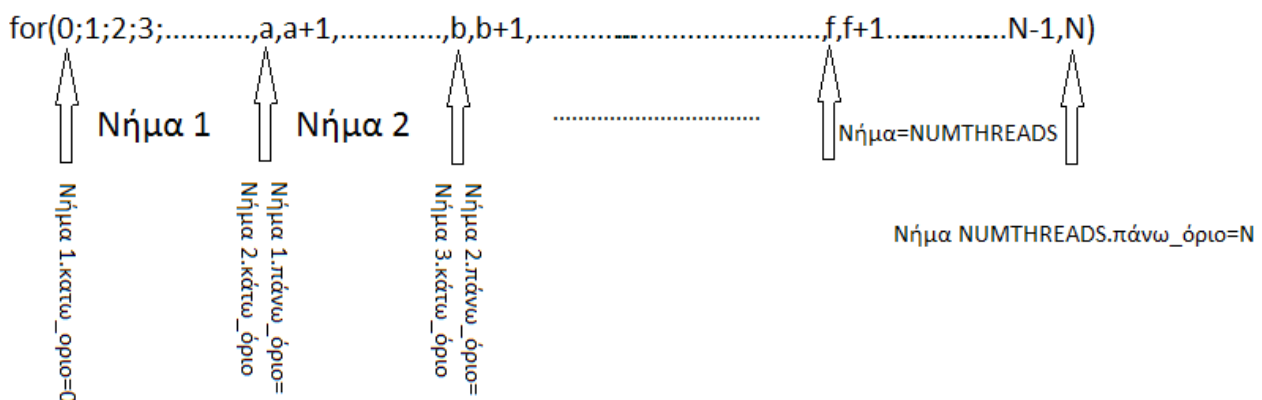
Παραλληλοποίηση με Pthreads

Συνάρτηση Test_Octree:

Όπως και στην προηγούμενη περίπτωση δεν έχουν γίνει πολλές αλλαγές σε αυτή την συνάρτηση πέρα από τον καθορισμό του αριθμού των νημάτων.

Συναρτήσεις Hash_code, Morton_encoding και Data_rearrangement:

Για τα μεγάλα σημεία του κώδικα που είναι οι for μήκους N , δημιουργούμε νήματα τα οποία τρέχουν παράλληλα κομμάτια των for loop με την λογική που φαίνεται στο παρακάτω σχήμα.

Αρχικά διαιρούμε το μήκος N της for σε NUMTHREADS(=αριθμός νημάτων) κομμάτια, υπολογίζουμε τα όρια (πάνω-κάτω) των for loops και καλούμε την αντίστοιχη συνάρτηση για να εκτελεστεί παράλληλα για τα αντίστοιχα όρια. Έτσι δημιουργούμε πολλές μικρότερες for που τρέχουν παράλληλα. Έχει προστεθεί επιπλέον έλεγχος για τον αριθμό του N ώστε να τρέχει παράλληλα μόνο μετά από το σημείο για το οποίο έχουμε βελτίωση στον χρόνο. Λεπτομέρειες για τον τρόπο υλοποίησης και περεταίρω σχόλια φαίνονται στους αντίστοιχους κώδικες.

Συνάρτηση Radix_sort:

Η συνάρτηση παραλληλοποιείται στα ίδια σημεία όπως και στην περίπτωση της openMP. Στο πρώτο κομμάτι της παραλληλοποίησης της πρώτης for, η λογική είναι η ίδια με την παραπάνω ανάλυση (παραπάνω σχήμα). Ορίζουμε μια global μεταβλητή count για τον έλεγχο του αριθμού νημάτων και αν υπάρχουν ελεύθερα νήματα τότε μαζί με το νήμα (αρχηγό) που τα καλεί χωρίζουν τα N στοιχεία σε υπομήματα και τα ελέγχουν παράλληλα. Για να δημιουργήσουμε τα νήματα χρησιμοποιούμε την δομή Binsworkers και την συνάρτηση

parallel_first_step. Στο τέλος αποθηκεύουν τα αποτελέσματα στον πίνακα BinSizes[].

Στο κομμάτι της αναδρομής ελέγχουμε τα ελεύθερα νήματα και τον αριθμό των στοιχείων για τα οποία γίνεται η αναδρομή και αν είναι ικανοποιητικός τότε ανοίγουμε νέο νήμα αλλιώς η αναδρομή γίνεται απο το νήμα αρχηγό. Χρησιμοποιούμε την συνάρτηση parallelHelpFunction για να καλέσουμε τα νέα νήματα και την δομή radixworkers για να περάσουμε μέσα σε αυτήν τα απαραίτητα δεδομένα.

Θα πρέπει να παρατηρηθεί ότι σε σχέση με την υλοποίηση της OpenMP και της cilk (παρακάτω) οι οποίες μπορούν και ανοίγουν ταυτόχρονα πολλά νήματα και μέσα σε αυτά περιέχεται και το νήμα αρχηγός, η υλοποίηση σε Pthread θέλει περισσότερο προσοχή διότι το νήμα αρχηγός ανοίγει ένα ένα νήμα και δεν θα πρέπει να ανήγει νήματα και ο ίδιος να μην έχει δουλεία να κάνει, επειδή σε αυτή την περίπτωση απλά θα ανοίγει ένα νήμα και ο ίδιος θα περιμένει. Στην υλοποίηση του κώδικα αυτό έχει ληφθεί υπόψη και δίνεται πάντα δουλεία στο νήμα αρχηγό.

Παραλληλοποίηση με Cilk

Συνάρτηση Test_Octree:

Στην συνάρτηση ορίζουμε όπως και στις προηγούμενες περιπτώσεις τον αριθμό των νημάτων μέσα απο τα ορίσματα της main(με τύπο const char) και καλούμε την συνάρτηση __cilkrts_set_param() για να ορίσουμε τον αριθμό των νημάτων στις παράλληλες περιοχές. Επιπλέον ορίζουμε reducer για τον μετρητή count.

Συναρτήσεις Hash_code, Morton_encoding και Data_rearrangement:

Στις συναρτήσεις αυτές οι υλοποιήσεις είναι όπως στην περίπτωση της OpenMP, παραλληλοποιούμε τις μεγάλες for με την δήλωση cilk_for και λαμβάνουμε υπόψη και τον αριθμό των στοιχείων N ώστε να είναι μεγάλος. Ο αριθμός των νημάτων που τρέχουν μέσα στις for δεν χρειάζεται έλεγχο αφού εχει οριστεί απο την __cilkrts_set_param(). Επιπλέον ορίζουμε reducer τον οποίο περνάμε μέσα στην συνάρτηση RadixSort επειδή τον χρειαζόμαστε ως μετρητή count στην συνάρτηση RadixSort.

Συνάρτηση Radix_sort:

Το κομμάτι της πρώτης for για να το παραλληλοποιήσουμε ορίζουμε δομές που περιέχουν τα όρια της for στα οποία θα πάει κάθε νήμα να παραλληλοποιήσει και έναν πίνακα αντίστοιχο του BinSizes[] για την καταμέτρηση των στοιχείων απο κάθε νήμα. Στην συνέχεια ανοίγουμε μία cilk_for μεγέθους ίσο με τον αριθμό των νημάτων που έχουμε ορίσει, για να τρέξουν παράλληλα το καθένα μέσα στα αντίστοιχα όρια που έχουν οριστεί. Δεν χρειάζεται να ελέγχουμε πόσα νήματα τρέχουν μέσα στην cilk_for επειδή αυτόματα ανοίγουν απο μόνα τους όσα είναι διαθέσιμα.

Στο κομμάτι της αναδρομής χρησιμοποιούμε έναν μετρητή για τα νήματα και όσα είναι ελεύθερα τα ανοίγουμε παράλληλα με μία cilk_for ενώ αν δεν γίνεται τότε η κλίση εκτελείται σειριακά.

Διαγράμματα

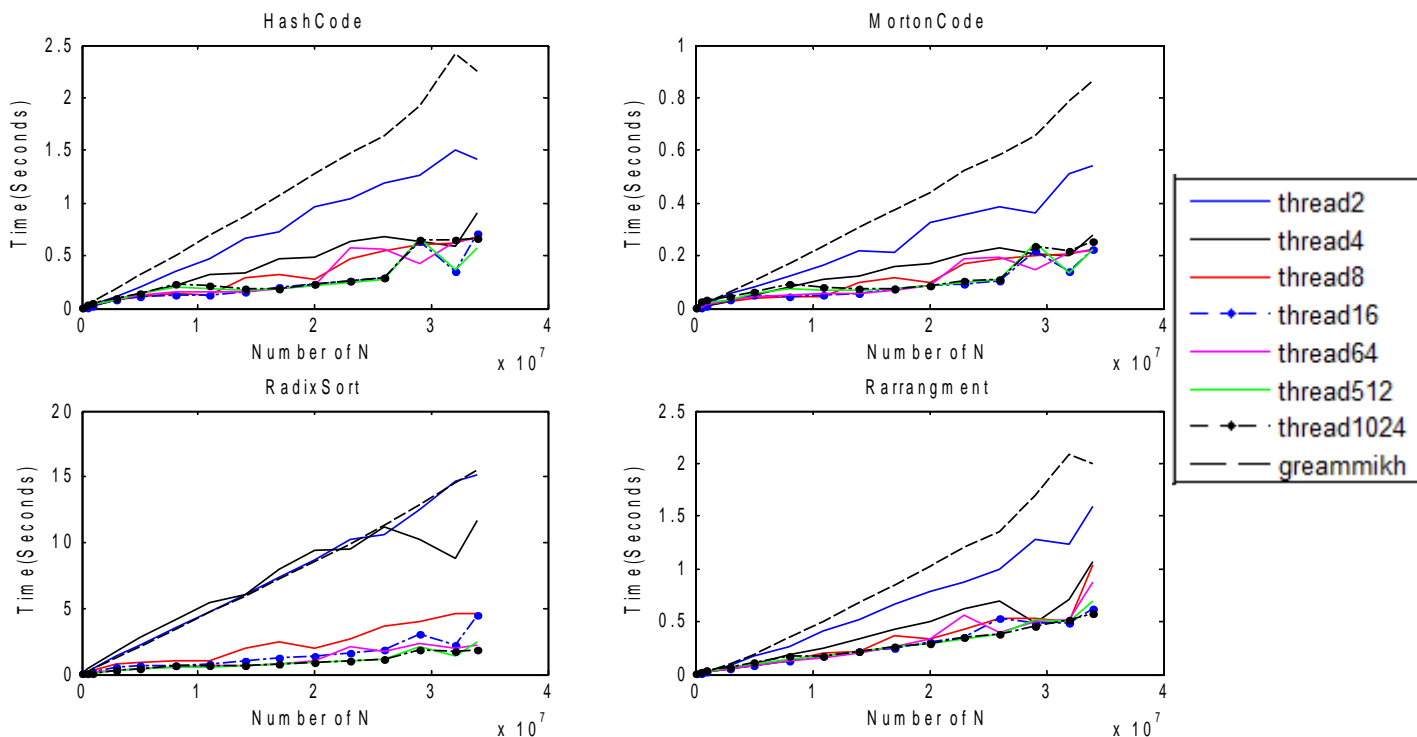
Σε αυτό το σημείο για να μπορέσουμε να μελετήσουμε και να βγάλουμε συμπεράσματα για την απόδοση των προγραμμάτων θα παρουσιάσουμε κάποιες γραφικές παραστάσεις συναρτήση του χρόνου εκτέλεσης των παραλληλοποιημένων προγραμμάτων σε σχέση με το γραμμικό μεταβάλλοντας διάφορες μεταβλητές των προγραμμάτων που επηρεάζουν τον χρόνο εκτέλεσης τους όπως τον αριθμό των νημάτων, τον αριθμό των στοιχείων, το μέγιστο βάθος και το όριο πληθυσμού.

Αρχικά θα δούμε την απόδοση τους συναρτήση του αριθμού των νημάτων για διάφορες τιμές του αριθμού των στοιχείων για την χειρότερη περίπτωση εκτέλεσης του γραμμικού προγράμματος, δηλαδή για βάθος $L=18$ και μέγιστο πληθυσμό $S=1$ και για τις δύο κατανομές (κύβου, $1/8$ του κύκλου). Συγκεκριμένα θα μεταβάλλουμε τον αριθμό στοιχείων στις τιμές 500 1000 50000 100000 500000 1000000 3000000 5000000 8000000 11000000 14000000 17000000 20000000 23000000 26000000 29000000 32000000 34000000 δηλαδή για τιμές 500 έως 2^{25} και τον αριθμό νημάτων σε τιμές πολλαπλάσια του 2. Η εκτέλεση των προγραμμάτων και η μέτρηση των χρόνων έχουν γίνει στο δικό μου 4πύρηνο προσωπικό σύστημα, όμως στο κομμάτι της cilk για να γίνει σύγκριση χρειάστηκε να εκτελέσω κάποια κομμάτια και στο σύστημα του Διαδή και επομένως σε αυτή την αναφορά θα παρουσιαστούν και κάποιες γραφικές παραστάσεις και από το οκταπύρηνο σύστημα του Διαδή.

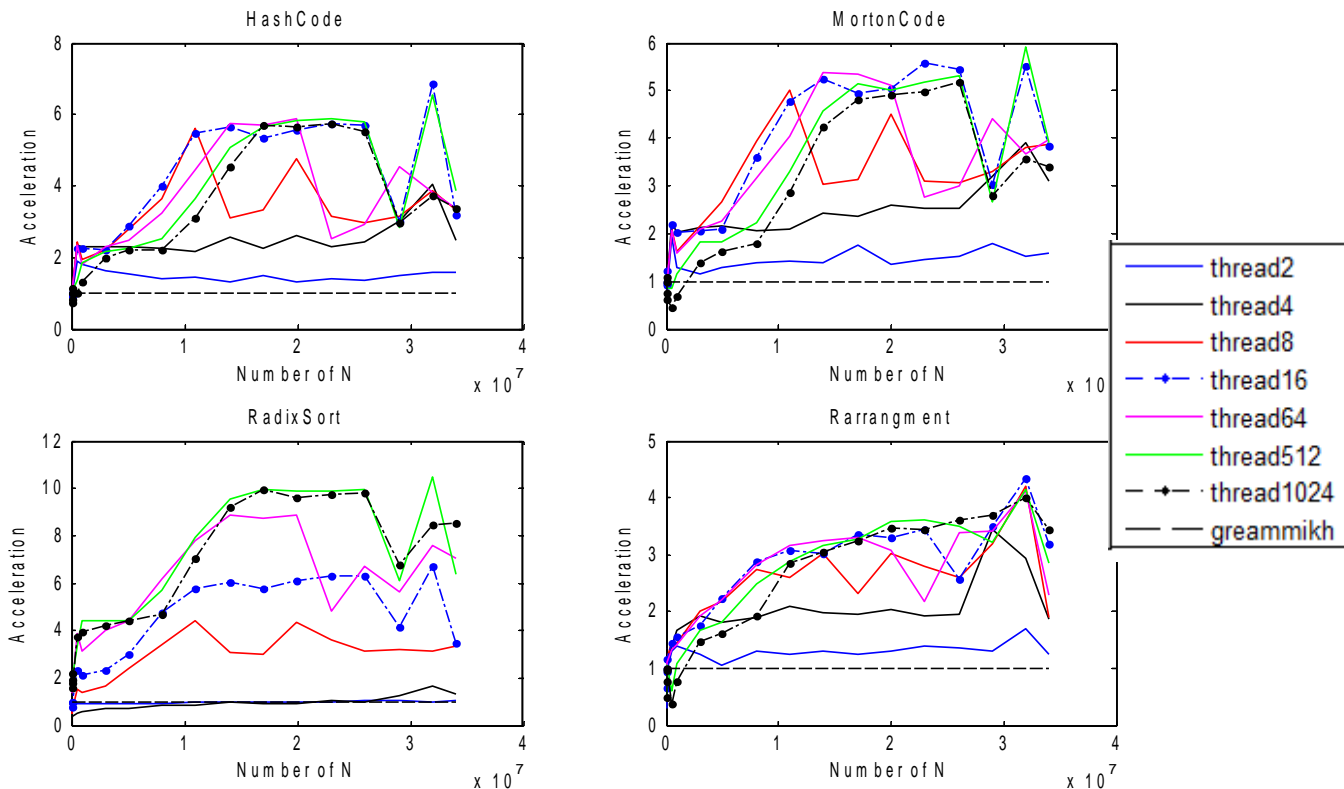
OpenMP

Περίπτωση 1/8 σφαίρας:

Διαγράμματα Χρόνου-Αριθμού Σωμάτων μεταβάλλοντας τον αριθμό νημάτων

Διαγραμμα Επιτάχυνσης (ΧρόνοςΣειριακού/ΧρόνοςΠαράλληλου)

Η κατασκευή των γραφικών παραστάσεων έχει γίνει με την βοήθεια του προγράμματος MATLAB. Στα παραπάνω διαγράμματα οι μύαυρες διακεκομμένες γραμμές αντιστοιχούν στο αντίστοιχο σειριακό πρόγραμμα ενώ οι υπόλοιπες είναι για την παράλληλη υπολοποίηση για διάφορους αριθμούς νήματων και συγκεκριμένα για 2 4 8 16 64 512 1004 νήματα (δεν μου επιτρέπεται απο το σύστημα να ορίσω περισσότερα απο 1200 νήματα). Για να αποφύγουμε την περίπλοκη περιγραφή και την εκτενή παρουσίαση για ακριβή αντιστοίχιση των γραμμών με τα αντίστοιχα νήματα, μαζί με αυτήν την αναφορά επισυνάπτονται και τα αρχεία των γραφικών παραστάσεων για ευκολότερη παρατήρηση και μελέτη τους με την βοήθεια του MATLAB και του εργαλείου Desktop-> Plot Browser. Οι γενικές παρατηρήσεις απο τα διαγράμματα είναι:

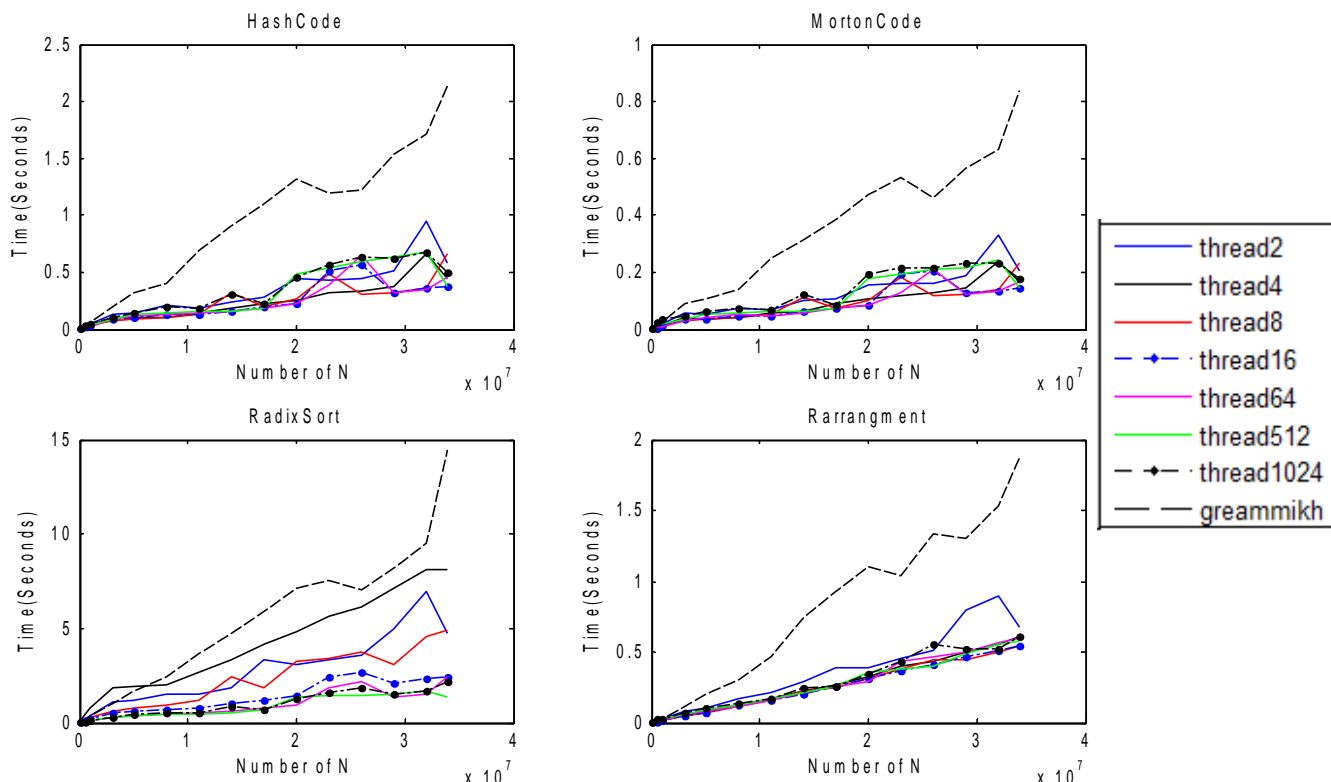
A) Ο χρόνος εκτέλεσης βελτιώνεται ακρετά σημαντικά μετά απο τον αριθμό των 4 νημάτων και στις 4 συναρτήσεις καθώς αυξάνεται ο αριθμός των νημάτων και τελικά σταθεροποιείται κοντά σε μία τιμή, και για μεγάλο αριθμό νημάτων (1024) έχουμε μια μικρή χειροτέρευση σε σχέση με τις προηγούμενες όπως φαίνεται πιο εύκολα απο τα διαγράμματα επιτάχυνσης. Κανονικά θα περιμέναμε μετά απο κάποιο αριθμό νημάτων λόγω της έλλειψης φυσικών πόρων δηλαδή τον περιορισμένο αριθμό

επεξεργαστών, ο χρόνος εκτέλεσης να αρχίζει να χειροτερεύει σημαντικά στην radix λόγω της ανάθεσης αναδρομών σε πολλά νήματα και να γίνεται ακόμα και χειρότερος από τον σειριακό. Αυτό όμως έχει αποφευχθεί με την εισαγωγή των συνθηκών if για τον αριθμό των σωματιδίων, για να μην ανοίγουν νήματα για μικρές δουλειές. Θα ήταν λάθος σε ένα σύστημα με περιορισμένο αριθμό επεξεργαστών να ανοίγουν απρόβλεπτα συνέχεια νέα νήματα. Επομένως με αυτή την υλοποίηση που έγινε αν βρεθούμε σε ένα άλλο σύστημα ορίζοντας κατάλληλα τις συνθήκες μπορούμε να προσαρμόσουμε το πρόγραμμα πάνω στις απαιτήσεις του συστήματος (αριθμός επεξεργαστών) και να ανοίγουν ακριβώς τόσα νήματα όσα χρειάζονται. Γενικά στις συναρτήσεις παρατηρούμε μια μικρή διακύμανση στις τιμές (μη γραμμικότητα) των χρόνων για τις οποίες μάλλον ευθύνεται η ΜΗ ισοσταθμισμένη κατανομή του 1/8 κύκλου.

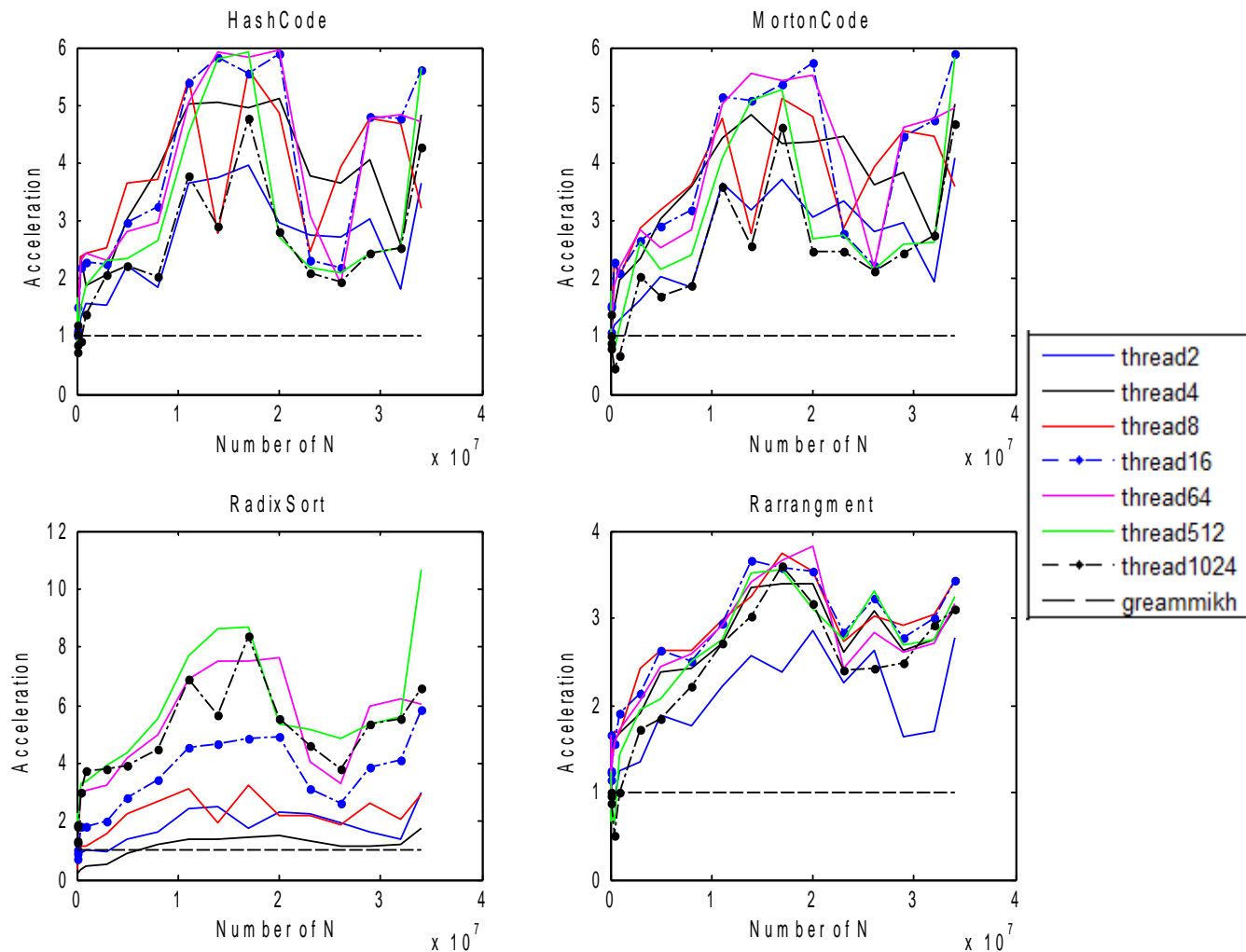
Β) Επιπλέον οι χρόνοι για μικρό αριθμό σωματιδίων για την περίπτωση των παραλληλοποιμένων θα έπρεπε να είναι χειρότεροι, όμως έχουν οριστεί και σε αυτό το κομμάτι συνθήκες if ώστε τα προγράμματα να εκτελούντε παράλληλα μετά από κάποιο όριο για τον αριθμό N για το οποίο η παραλληλοποίηση βελτιώνει την απόδοση του προγράμματος. Έτσι για μικρά N τα παραλληλοποιημένα τρέχουν σειριακά.

Περίπτωση Κύβου:

Διαγραμμα Χρόνου-Αριθμού Σωματιδίων και Αριθμός νημάτων

Διάγραμμα Επιτάχυνσης (ΧρόνοςΣειριακού/ΧρόνοςΠαράλληλου)

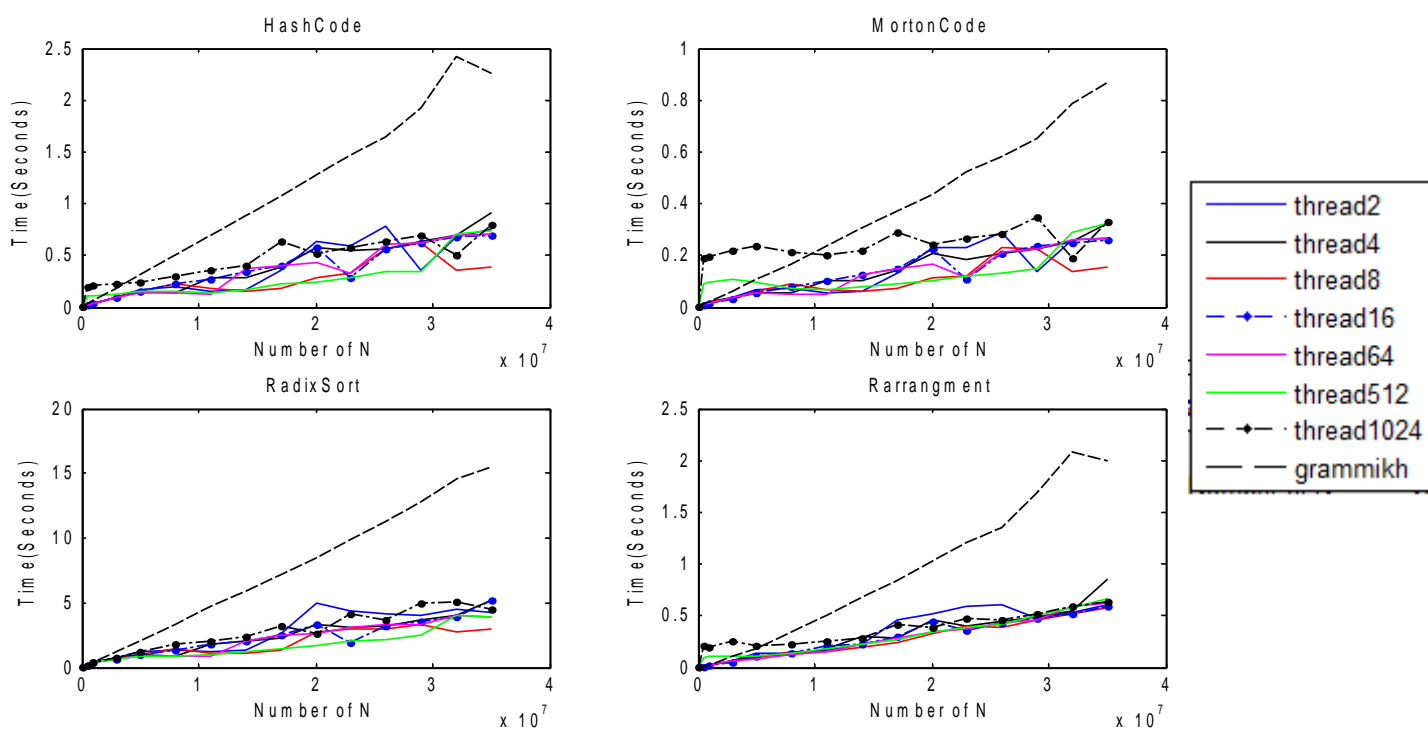

Παρατηρούμε και σε αυτή την περίπτωση σταδιακή μείωση στον χρόνο μέχρι εως ενα οριο και μετά μια μικρή αύξηση(βλέπε διάγραμμα επιτάχυνσης).Οι συναρτήσεις οπως και στην προηγούμενη περίπτωση φαίνεται να μην αποδείδουν καλά για πολυ μεγάλο αριθμό νημάτων,δηλαδή βλεπουμε ότι όσο αυξανεται ο οριθμός των νημάτων αυτό δεν σημαίνει οτι θα αυξάνεται και η απόδοση.Γενικα φαίνεται να προσεγγίζουν ενα κάτω όριο και στην συνέχεια να ξανα ανεβαίνουν.Επιπλέον έχουμε μεγαλύτερη επιτάχυνση όπως φαίνεται απο όλα τα παραπάνω διαγράμματα στο διάστημα μεταξύ 10 με 20 εκατομμύρια σωματίδια.Για την Radix φαίνεται οτι αποδίδει καλύτερα για αριθμό 512 νημάτων ενώ οι υπόλοιπες για την περίπτωση των 64 νημάτων.

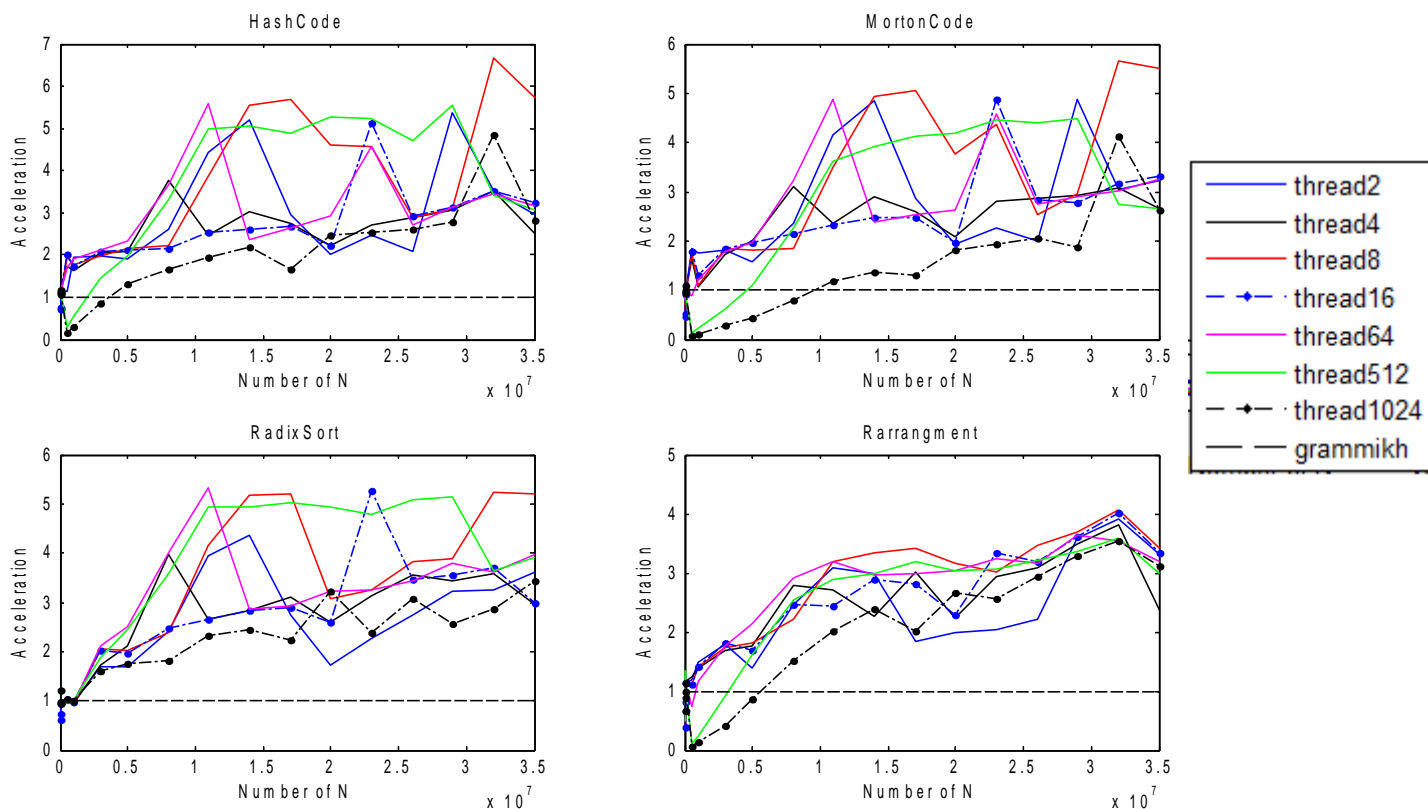
Pthreads

Περίπτωση 1/8 σφαίρας:

Διαγραμμα Χρόνου-Αριθμού Σωματιδίων και Αριθμός νημάτων

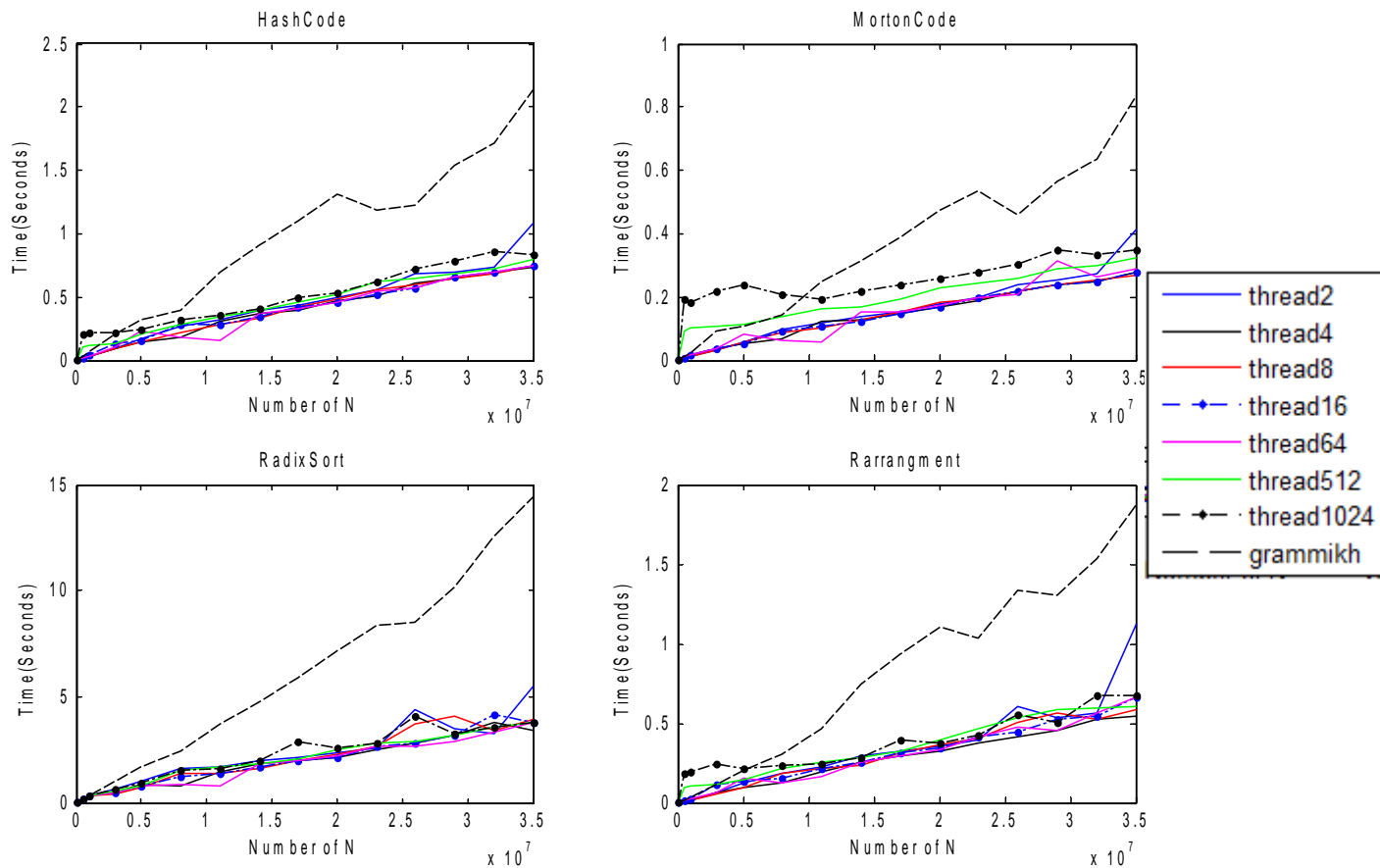

Διαγραμμα Επιτάχυνσης (Χρόνος Σειριακού/Χρόνος Παράλληλου)

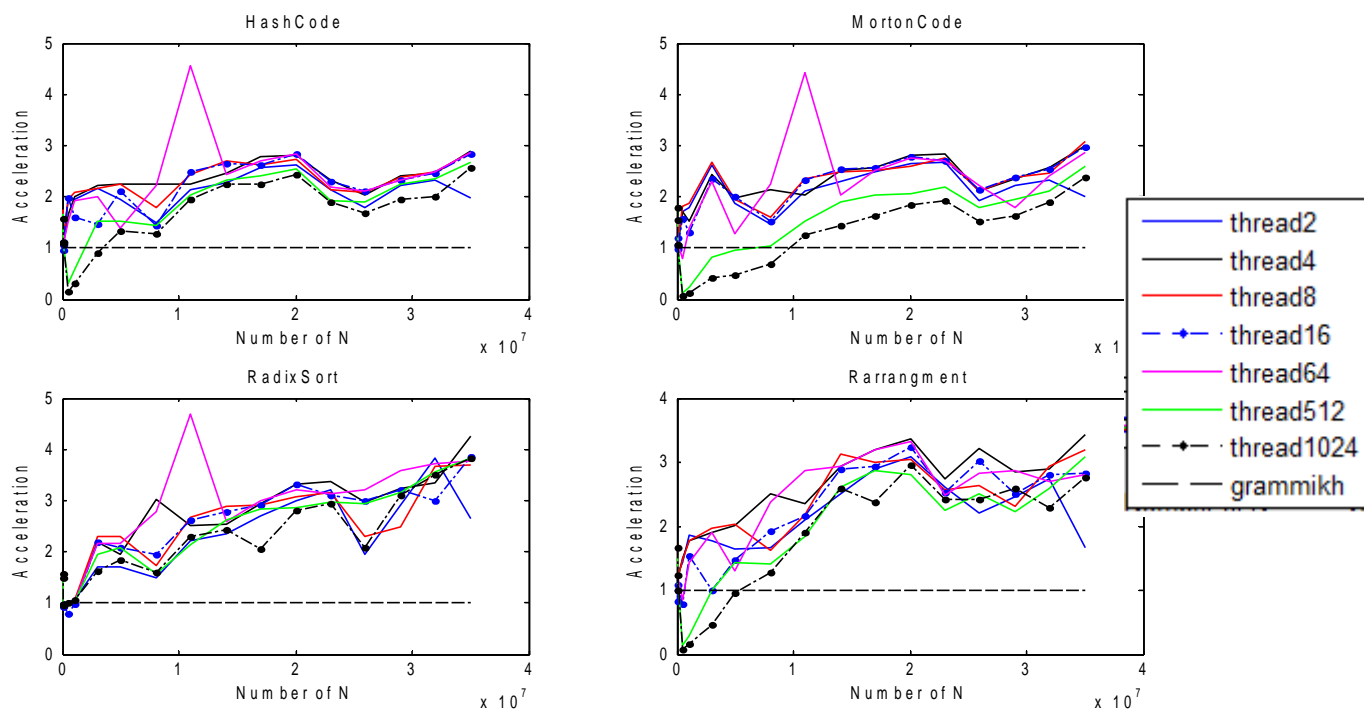

Περίπτωση Κύβου:

Διαγραμμα Χρόνου-ΑριθμούΣωματιδίων και Αριθμός νημάτων

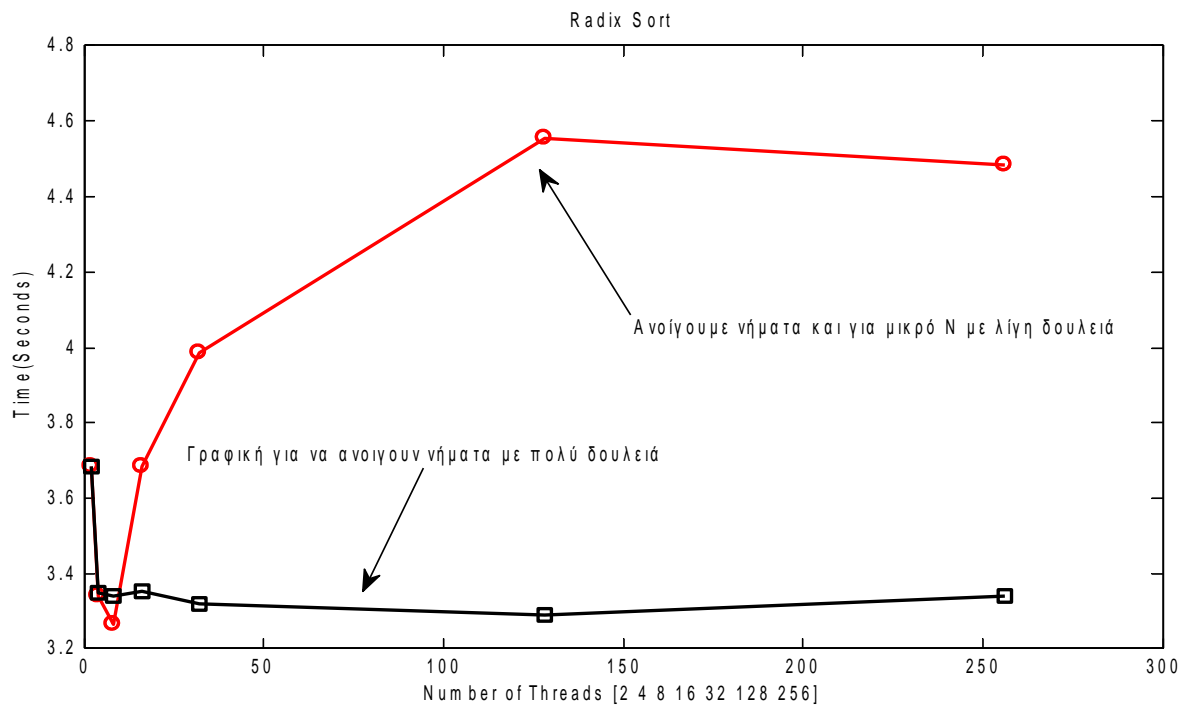

Διαγραμμα Επιτάχυνσης (ΧρόνοςΣειριακού/ΧρόνοςΠαράλληλου)

Συγκρίνοντας την περίπτωση του κύβου και της 1/8σφαίρας στην περίπτωση των Pthread είναι περισσότερο εμφανής η σημασία της τυχαιότητας των αριθμών για τις μετρήσεις και η εξάρτηση τους από τις αντίστοιχες κατανομές. Στα διαγράμματα επιτάχυνσης τα οποία έχουν καλύτερη εστίαση στις αριθμητικές τιμές φαίνεται η γραμμικότητα στους χρόνους στην περίπτωση του κύβου σε σχέση με τις τιμές του χρόνου του 1/8σφαίρας οι οποίες έχουν μεγαλύτερη διακύμανση. Να σημειωθεί ότι οι χρόνοι του σειριακού οι οποίοι διαιρούνται με τους αντίστοιχους των παράλληλων για να κάνουμε τα διαγράμματα επιτάχυνσης είναι οι ίδιοι δηλαδή έχουν μετρηθεί μία φορά και χρησιμοποιούνται σε κάθε περίπτωση διότι διαφορετικά θα είχαμε διαφορετικό σημείο αναφοράς για τις συγκρίσεις και επομένως σφάλματα από τυχαιότητα στους χρόνους εκτέλεσης του σειριακού.

Από τα παραπάνω διαγράμματα και σε αυτήν την περίπτωση υπάρχει ένα κάτω όριο στον χρόνο εκτέλεσης. Στην υλοποίηση των Hash, Morton και Rearrangment η απόδοση για πολύ μεγάλο αριθμό νημάτων (δηλαδή για 1024 νήματα) φαίνεται να χειροτερεύει αρκετά και να γίνεται χειρότερη (με όρο επιτάχυνσης) και από την περίπτωση της OpenMP. Αυτό μάλλον συμβαίνει λόγω του ότι έχουμε ορίσει να δημιουργούνται πίνακες και να γίνονται επαναλήψεις ανάλογες των αριθμών νημάτων, αλλά όσο αυξάνονται τα νήματα με βάση την υλοποίηση ο κώδικας πρέπει να δημιουργεί περισσότερα δεδομένα (δομές και πίνακες), δεσμεύονται θέσεις μνήμης και να αυξάνονται οι επαναλήψεις for που εξαρτώνται από τον αριθμό νημάτων. Στην περίπτωση της OpenMP που είδαμε προηγουμένως επειδή τα νήματα ανοίγουν αυτόματα όλα μαζί σε μια παράλληλη περιοχή αποφεύγεται η διαδικασία που ακολουθήσαμε για τα Pthreads. Στην περίπτωση της Radix για το κάτω όριο ευθύνονται οι συνθήκες ελέγχου if τον αριθμών των σωματιδίων, επειδή όσα νήματα και να ορίσουμε να ανοίξουν θα ανοίξουν μόνο τα απαραίτητα, θα αλλάξουμε επομένως αυτές τις if (συγκεκριμένα if(N>500)) στο κομμάτι της αναδρομής (δύτηρη if μέσα στην for) ώστε να δημιουργούνται νέα νήματα και για πιο λίγα σωματίδια και θα κάνουμε την γραφική παράσταση χρόνου για σταθερό αριθμό N=32000000 σωματιδίων μεταβάλλοντας τον αριθμό των νημάτων και θα κάνουμε σύγκριση με την προηγούμενη περίπτωση.

Με βάση το παραπάνω σχήμα βλέπουμε την αξία του να μην ανοίγουν άσκοπα νήματα. Όταν ανοίγουν νέα νήματα για ταξινόμηση σωματιδίων μικρού μεγέθους N αυτά απασχολούνται με κάτι που θα μπορούσε να γίνει πιο γρήγορα σειριακά με αποτέλεσμα όταν το πρόγραμμα βρεθεί μπροστά στην ταξινόμηση πολλών σωματιδίων λόγω έλλειψης νημάτων η εκτελεί γίνεται "σειριακά" χωρίς ανάθεση σε άλλο νήμα. Επιπλέον βλέπουμε ότι αρχικά ο χρόνος για νήματα αριθμού ≤ 8 είναι ίδιος και στις 2 περιπτώσεις αφού στην πρώτη αναδρομή θα ανοίξουν μέχρι 8 νήματα πιθανόν με μεγάλο αριθμό N ενώ από εκεί και πέρα ο χρόνος της κόκκινης καμπύλης θα αυξηθεί και θα προσεγγίσει κάποιο όριο εξαρτώμενο και πάλι από την νέα συνθήκη if.

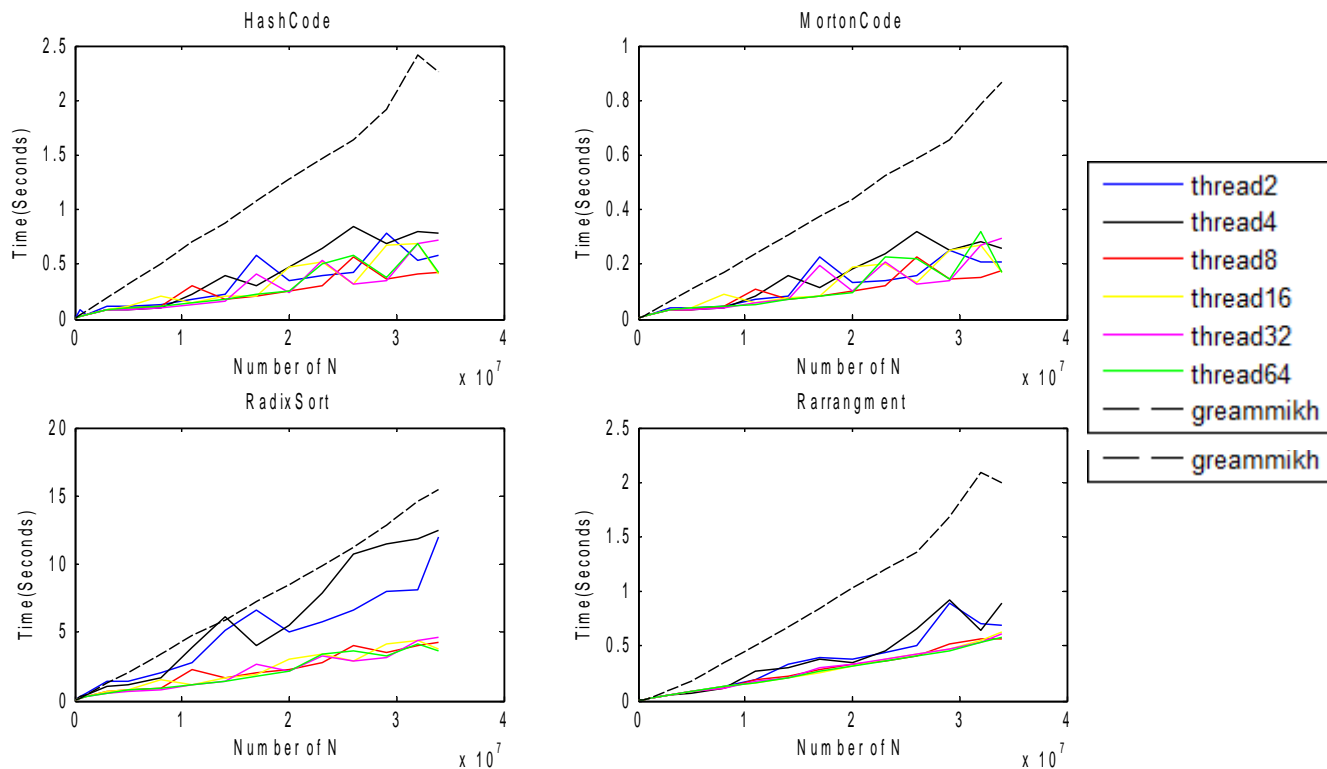
Cilk

Στο κομμάτι της Cilk για το σύστημα μου (4πυρήνο) μπορούσα να ορίσω να ανοίγουν μέχρι 64 νήματα, από εκεί και πέρα γινόταν αυτόματα ορισμός στα 4 νήματα. Επομένως προσπάθησα να τρέξω στο Δίαδη για περισσότερα νήματα αλλά και πάλι δεν μου επιτρεπόταν να τρέξω περισσότερα από 128 νήματα (βλέπουμε μια σχέση αναλογίας αφού ο Διάδης έχει 8πύρηνο σύστημα, δηλαδή διπλάσιοι επεξεργαστές άρα και όριο για διπλάσια νήματα). Τελικά έκανα μετρήσεις και από τον Δίαδη μαζί με αυτές από το σύστημα μου για να φανούν τυχόν διαφορές μεταξύ συστημάτων με διαφορετικό αριθμό επεξεργαστών.

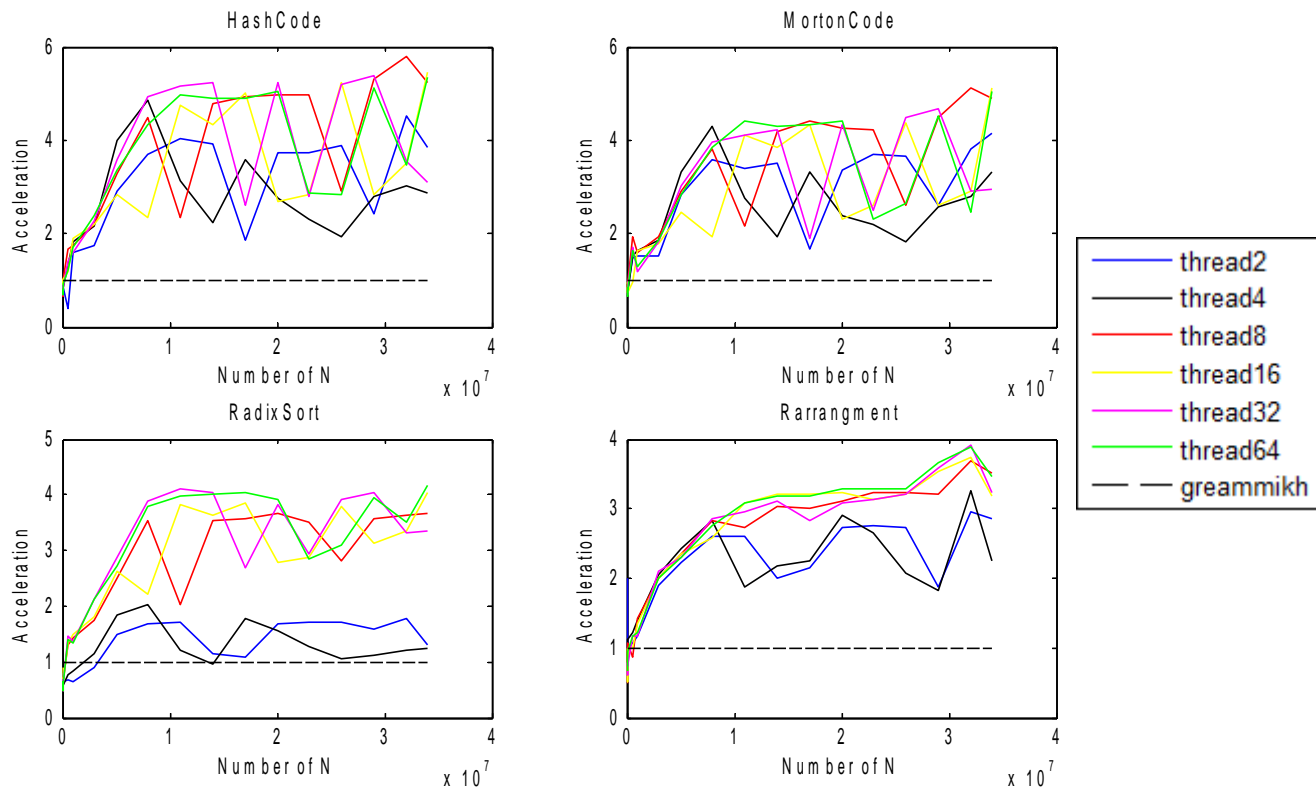
Τεταπύρηνο Σύστημα

Περίπτωση 1/8 σφαίρας:

Διαγραμμα Χρόνου-ΑριθμούΣωματιδίων και Αριθμός νημάτων

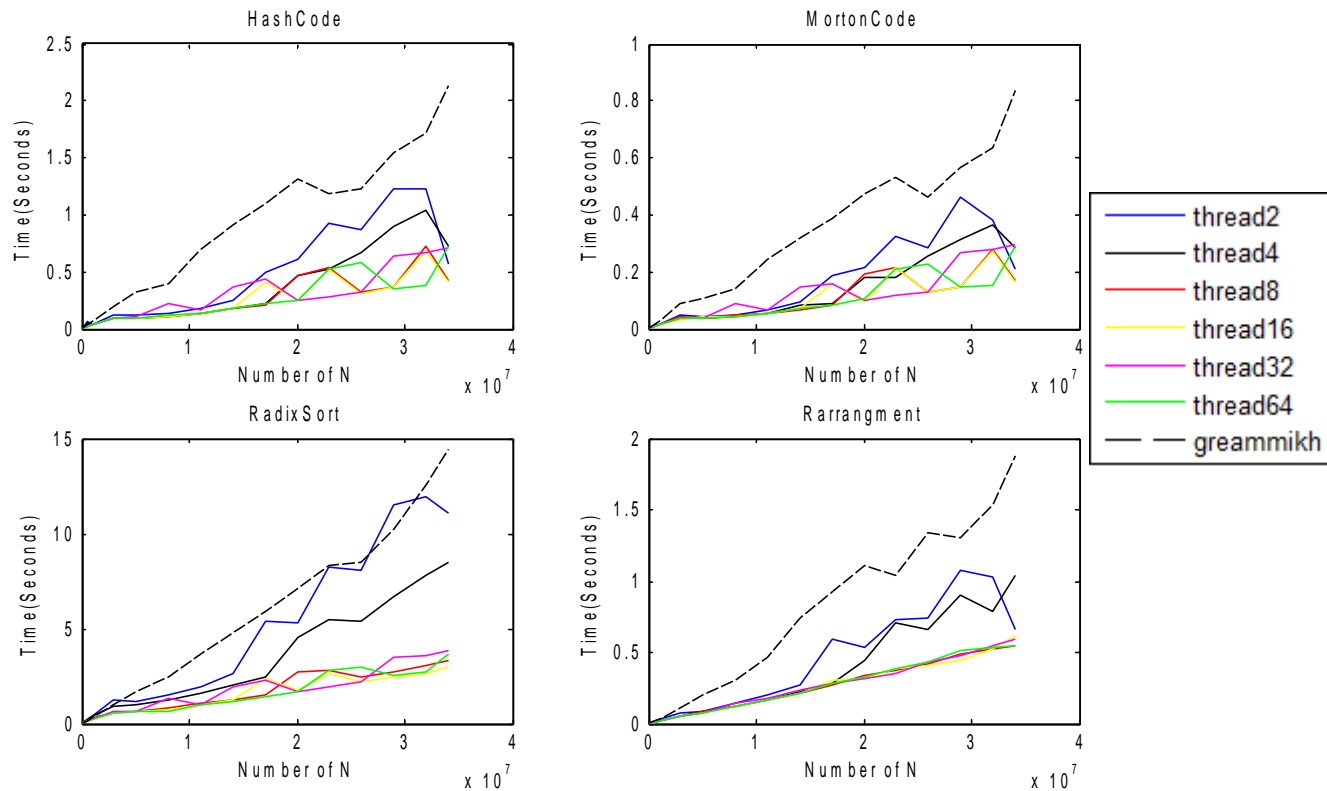

Διαγραμμα Επιτάχυνσης (ΧρόνοςΣειριακού/ΧρόνοςΠαράλληλου)

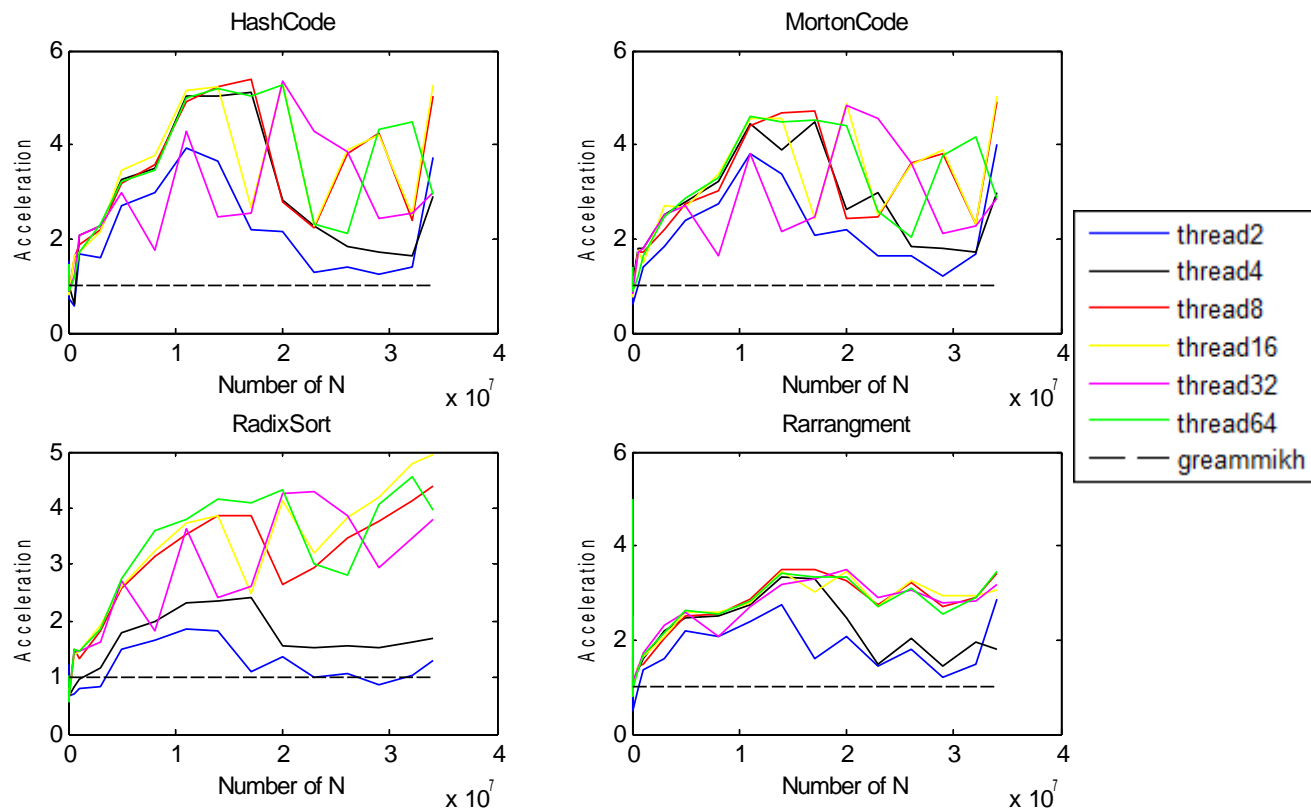

Περίπτωση Κύβου:

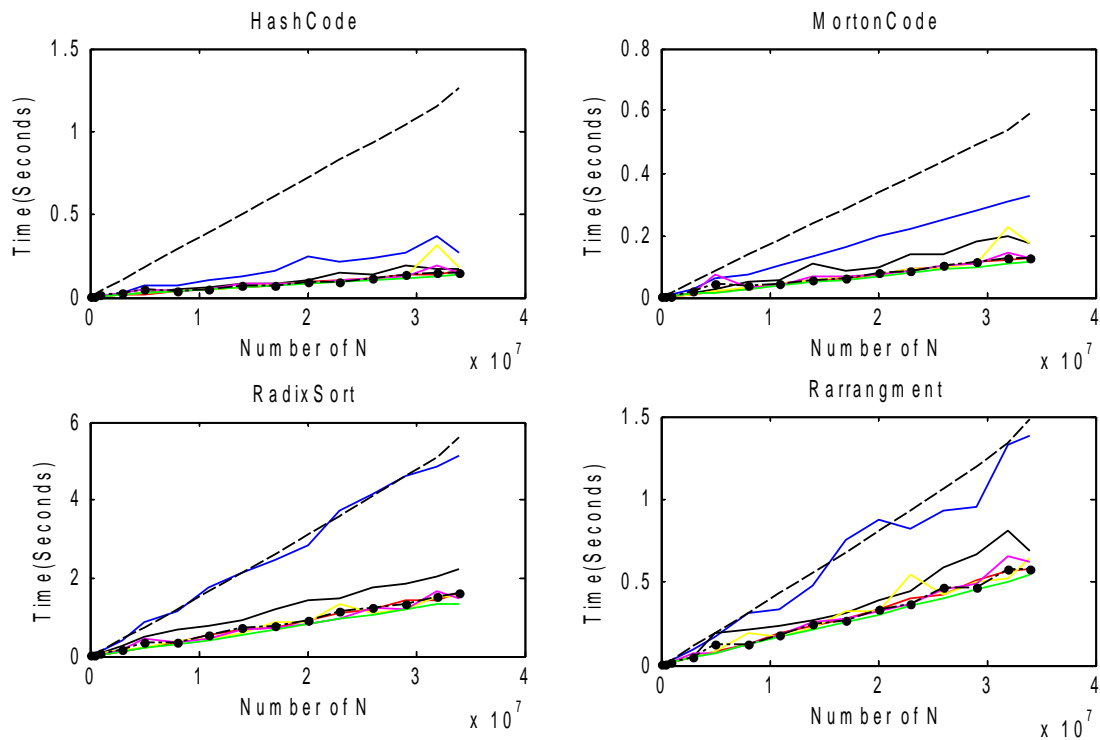
Διαγραμμα Χρόνου-ΑριθμούΣωματιδίων και Αριθμός νημάτων

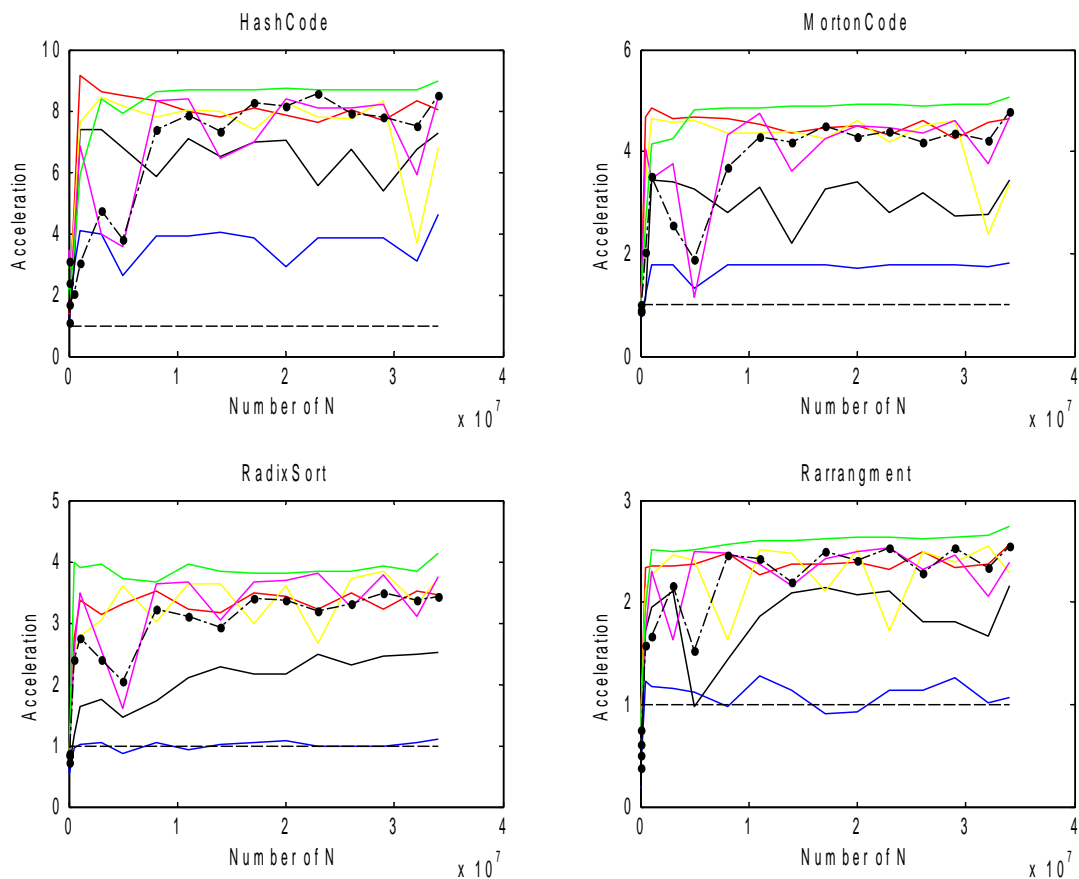
Διαγραμμα Επιτάχυνσης (ΧρόνοςΣειριακού/ΧρόνοςΠαράλληλου)

Μετρήσεις απο τον ΔΙΑΔΗ για στην περίπτωση του κύβου:
Διαγραμμα Χρόνου-ΑριθμούΣωματιδιων και Αριθμός νημάτων

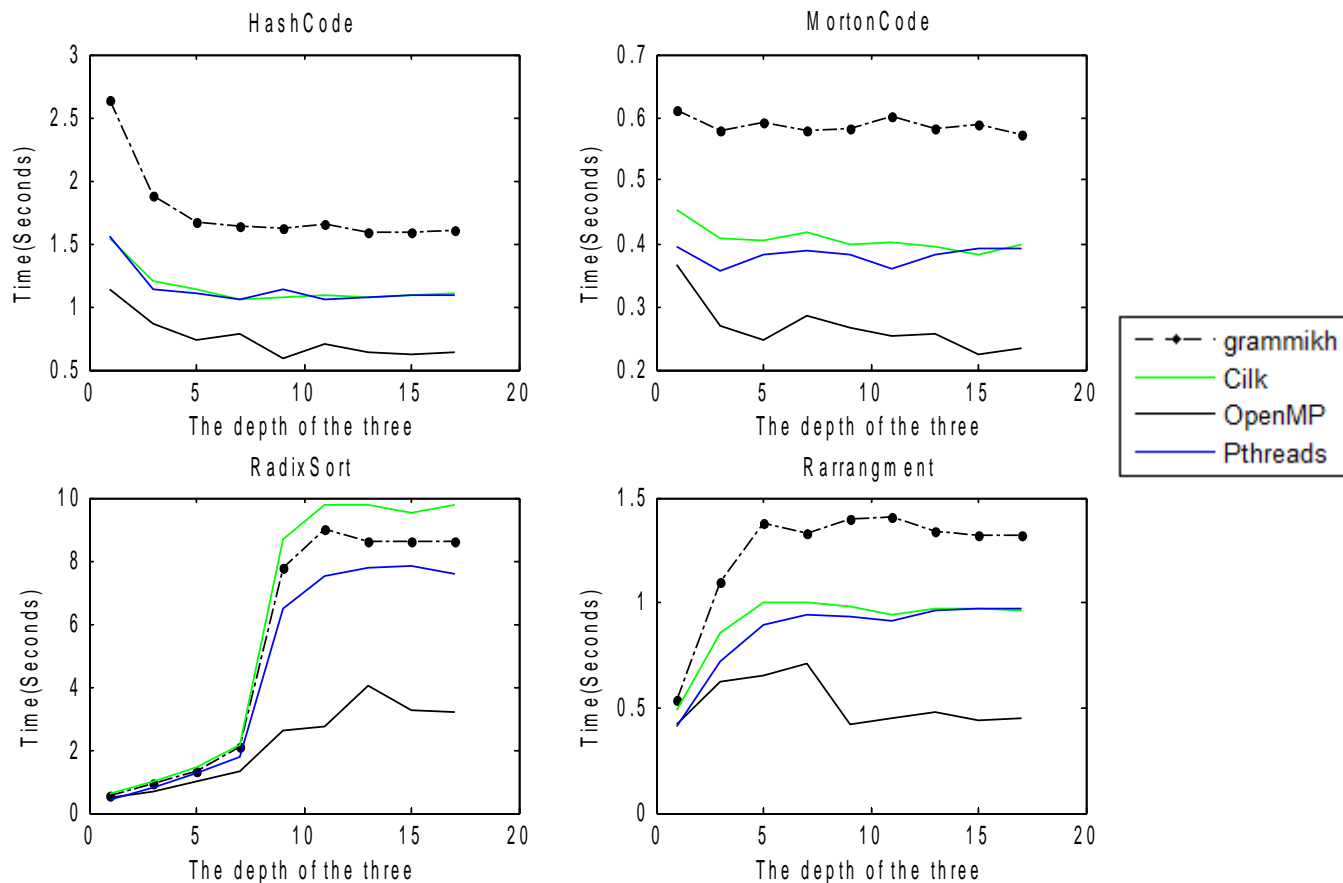
Διαγραμμα Επιτάχυνσης (ΧρόνοςΣειριακού/ΧρόνοςΠαράλληλου)

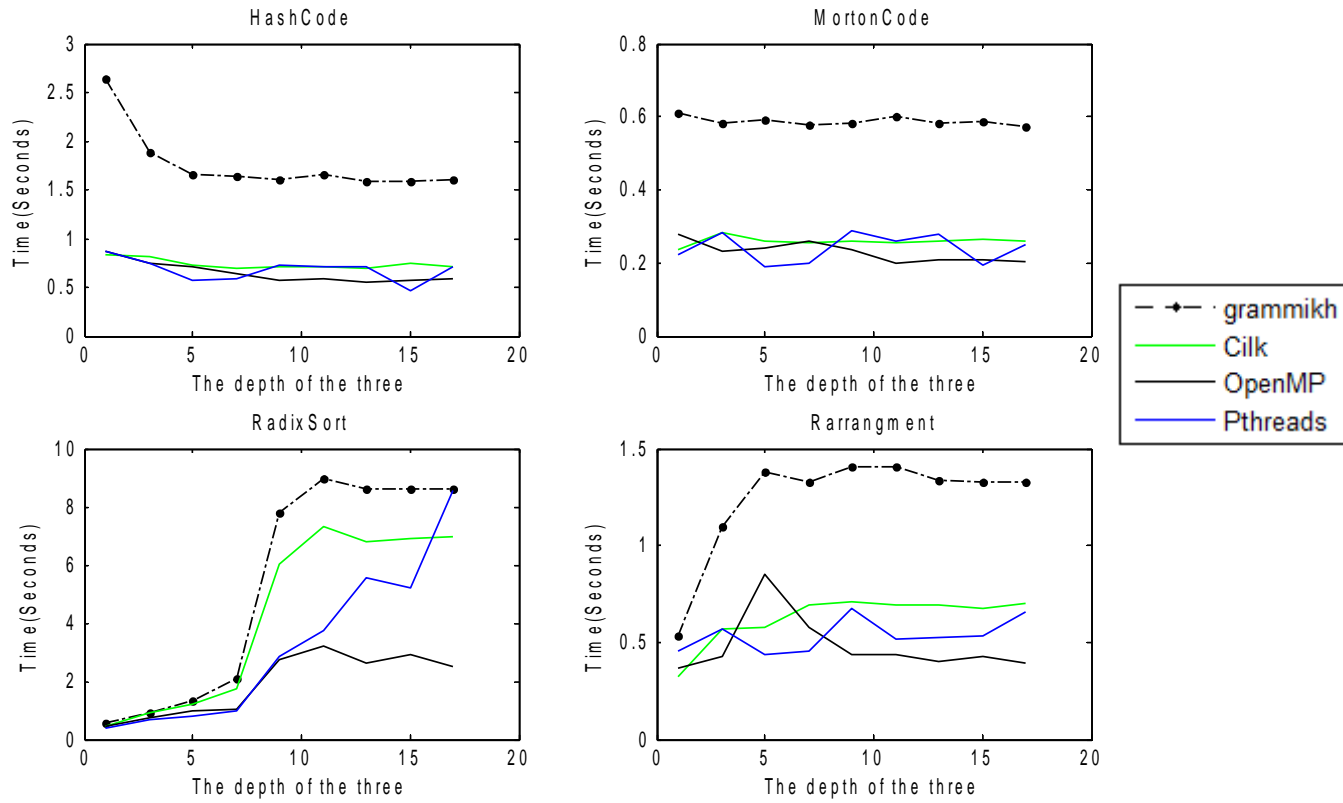
Σε γενικές γραμμές για το πρόγραμμα σε Cilk βλέπουμε ότι έχει παρόμοια συμπεριφορά με αυτή της περίπτωσης της OpenMP, λογικό εξάλλου αφού ακολουθούν και οι δύο υλοποιήσεις την ίδια λογική. Συγκριτικά τώρα με την εκτέλεση του προγράμματος σε διαφορετικά συστήματα φαίνεται από τα πρώτα διαγράμματα ότι οι χρόνοι εκτέλεσης στο 8πύρηνιο σύστημα του Διάδη περίπου υποτριπλασιάζονται σε σχέση με το 4πύρινο σύστημα μου. Επιπλέον παρατηρούμε αύξηση της επιτάχυνσης άρα και τις απόδοσης για μεγάλα νήματα στο σύστημα του Διάδη κάτι που περιμέναμε αφού έχουμε περισσότερους φυσικούς πόρους από το σύστημα δηλαδή επεξεργαστές και για τα παραλληλοποιημένα προγράμματα αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να έχουμε ακριβώς την ίδια στιγμή περισσότερα νήματα να εκτελούν κάποια δουλειά.

Σε αυτό το σημείο θα μελετήσουμε την σχέση/απόδοση των 3 παράλληλων προγραμμάτων μεταξύ τους και με το σειριακό πρόγραμμα για σταθερό αριθμό σωματιδίων ίσο με $N=25000000$ για διαφορετικό βάθος δέντρου και διαφορετικό αριθμό νημάτων.

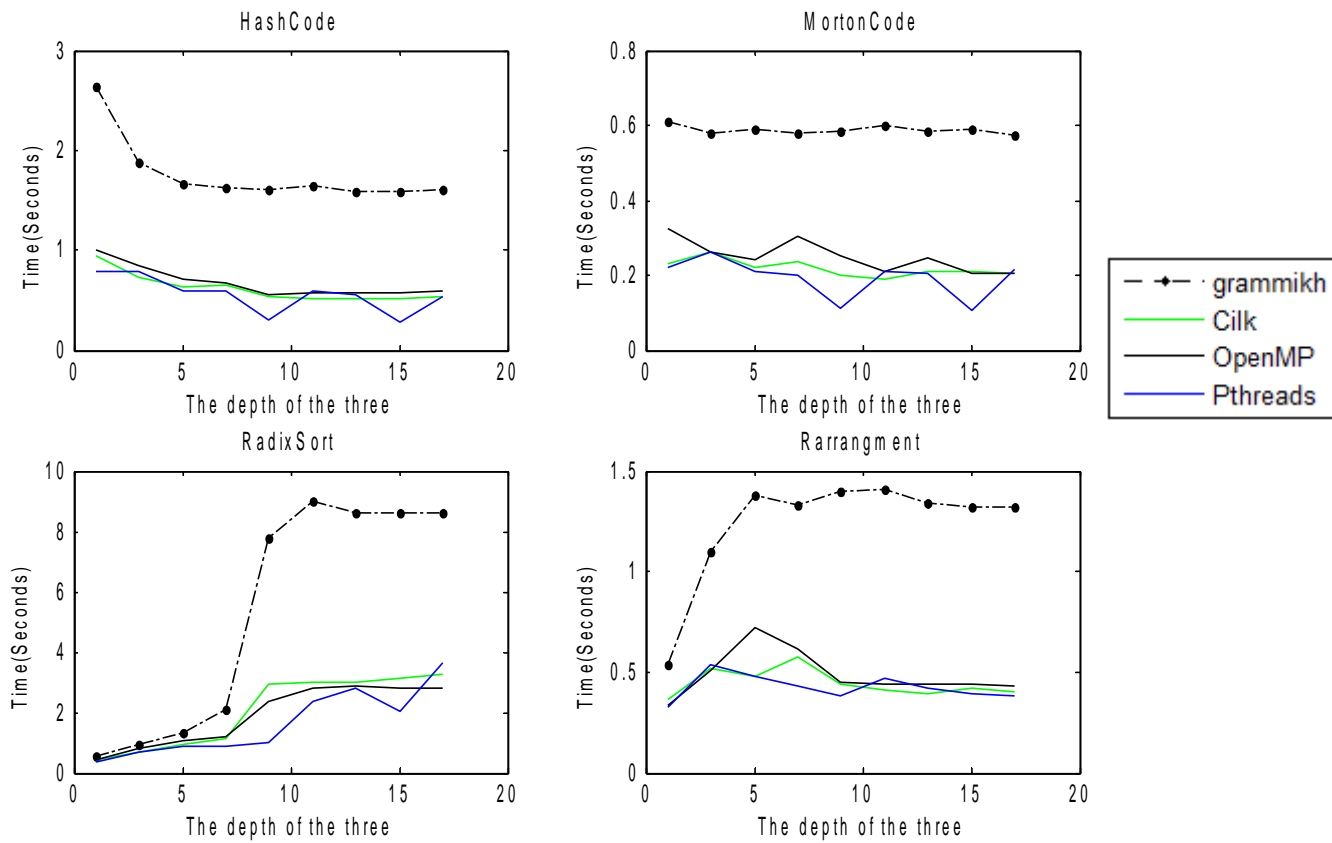
2 Νήματα

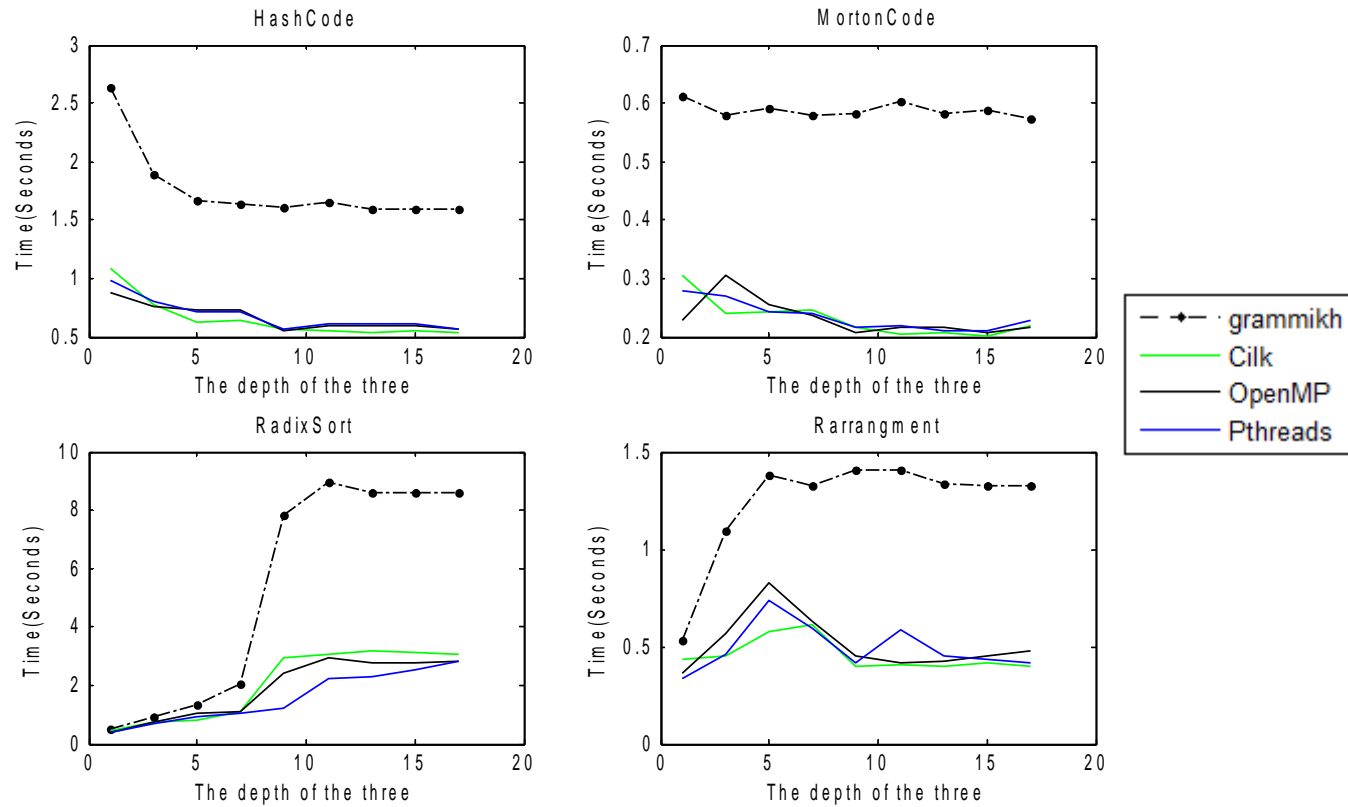
4 Νηματα

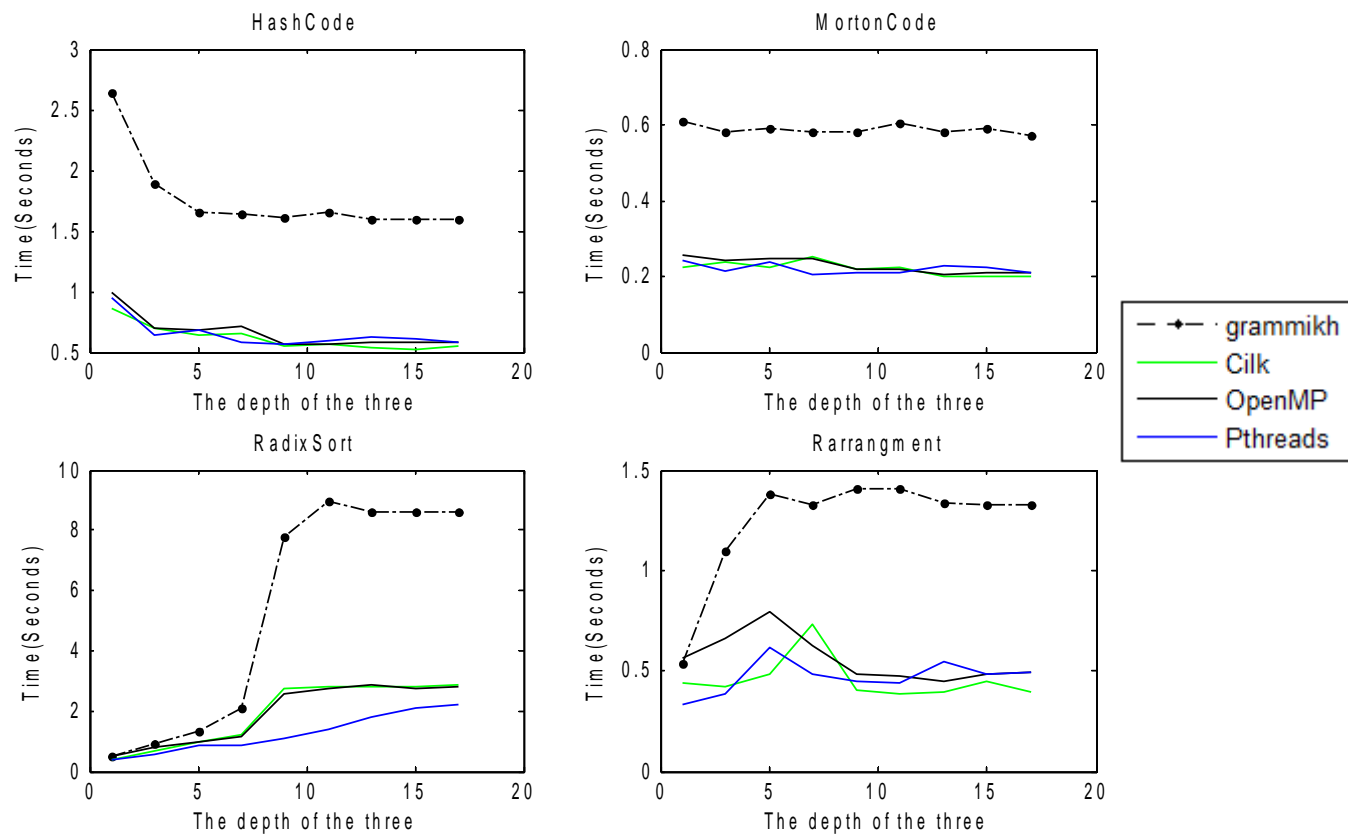
8 Νηματα

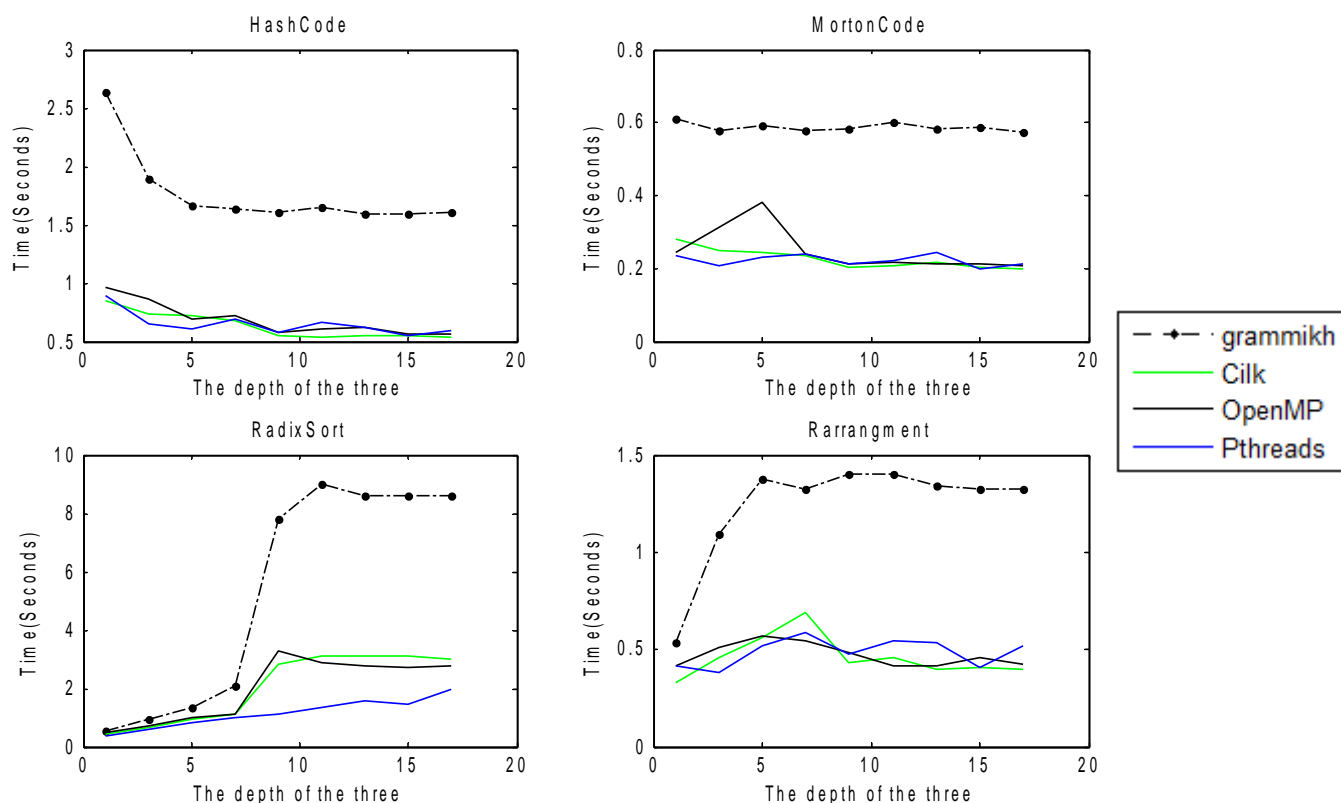
16 Νήματα

32 Νήματα

64 Νήματα

Βλέπουμε οτι αρχικά για μικρό αριθμό νημάτων την καλύτερη απόδοση την παρουσιάζει η OpenMP και την χειρότερη η Cilk για όλες τις συναρτήσεις. Όταν όμως αυξήσουμε τα νήματα για τις συναρτήσεις Hash, Morton και Rarrangment η συμπεριφορά και των τριών υλοποιήσεων είναι παρόμοια ενώ για την περίπτωση της RadixSort η υπολοίγιση σε Pthreads δουλεύει πολύ καλύτερα.

Η περίπτωση για τον διαφορετικό αριθμό του πληθυσμού δεν θα επηρεάσει την απόδοση των παραλληλοποιημένων προγραμμάτων επειδή είναι μία συνιστώσα που εισέρχεται μόνο στην RadixSort και ορίζει τον ελάχιστο αριθμό N για τον οποίο σταματάνε οι αναδρομές για έναν αριθμό το πολύ μέχρι το 128. Εμείς με τις συνθήκες if για τόσο μικρό αριθμό σωματιδίων εκτελούμε το πρόγραμμα σειριακά και άρα όσο επηρεάζεται το σειριακό από αυτή την συνθήκη θα επηρεαστούν αναλογικά και τα παράλληλα προγράμματα.

Τέλος